

Holstein: Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har fuldkommen Uret i, at Restaurantskatten i overvejende Grad falder paa Luksusforbruget, selv om vi kun ser paa Forbruget i Byerne. Den langt største Del af Fortæringen paa Restauranter er ikke Luksusfortæring, men Nødvendighedsfortæring for Bybefolkningen, det er Ernæringsforbrug og ikke Luksusforbrug. Og dertil kommer, at jeg tror, at Restauratører og Beværttere i stort Omfang overvælter denne Skat ved en Prisfordyrelse paa de almindelige Forbrugsartikler. Hvis man tager en Smørrebrødsseddel, vil man paa mange Restauranter se, at det Smørrebrød, der staar øverst paa Listen, det egentlige Luksusmørrebrød, faar en ganske lille Nedsættelse eller holder sin Pris, medens det, der staar nederst, faar en Prisforhøjelse, fordi det er det, de allerfleste Mennesker spiser. Det er netop det almindelige Forbrug, denne Skat i saa høj Grad kommer til at ramme. Og naar det ærede Medlem henviser til, at Byboerne kan tage deres Madpakke med, vil jeg dertil sige, at det kan de naturligvis, men de kan jo ikke tage en varm Kop Te med i Lommen og heller ikke en varm Tallerken Suppe. Og selv om de kan tage deres Smørrebrød med i Lommen, er det maaske lige lovlig haardt nok, at hele den Del af Københavns Bybefolkning, der nu indtager deres nødvendige Fortæring paa Restauranter og bærer Halvdelen af Restaurantskatten, skal tage deres Mad med i Lommen, fordi Landboerne ikke vil være med til at bære deres Part af Byrden for Venstres Finansministers uhyre bekostelige og mislykkede Finansstyre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen skal jeg kun sige en Ting, nemlig dette, at jeg mener, at det ærede Medlem og jeg i hvert Fald skulde kunne blive enige om, at Formueskatten og Selskabsskatten burde ikke have været sat ned, naar det er nødvendigt at paalægge indirekte Skatter paa det almindelige Forbrug. Det burde det ærede Medlem og jeg kunne blive enige om. Vi er det desværre ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Wilmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Siden jeg stillede mit lille beskedne Spørgsmaal, har ikke mindre end

tre Medlemmer af Venstre haft Ordet, og alligevel har jeg ikke faaet Svar. Jeg mener, at naar man vil bedømme den indirekte Beskatning, maa den ses i Sammenligning med den direkte, og hvis Venstre fremdeles vil gennemføre en Skatteordning, hvorefter den indirekte Beskatning stadig er betydelig mindre end den direkte, saa kan der ikke siges saa meget til, at de indfører indirekte Beskatning, i alt Fald ikke ud fra det af mig nævnte Synspunkt, idet jeg erkender, at Kravene kan være forskellige til forskellige Tider. Men den indirekte Beskatning, som de Radikale sammen med Socialdemokratiet gennemførte, var jo ogsaa en midlertidig Beskatning. De Herrer svarer med at stille et Modspørgsmaal, idet de siger til mig: Hvad vil Wilmann saa? Dertil vil jeg svare i dette meget mindre Spørgsmaal det samme, som jeg kan huske, at det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen i Krigens Begyndelse svarede i et langt vigtigere Spørgsmaal, da den radikale Regering spurgte, hvorledes det ærede Medlem vilde stille sig til Udlægningen af Miner. Da svarede Hr. J. C. Christensen: Det er Regeringen, der har Ansvaret. Dette mener jeg ogsaa, jeg kan svare i dette Tilfælde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Naar jeg før tog Ordet for en kort Bemærkning, var det blot for at belyse hele den Taktik, man fra det radikale Partis Side bruger, saa snart der er Tale om indirekte Skatter. Naar de er i Opposition, vil de overhovedet ikke gaa med til indirekte Skatter, dem tager man fra den mindst bemidlede, fra den fattige Mands Midler — det var de Ord, det ærede Medlem Hr. Rode brugte i 1912, da han ikke vilde stemme for Ølskatten eller Brændevinskatten. De tog dem jo senere og i langt højere Grad — det var ikke en Fordobling, men en Tidobling, ja mere, der fandt Sted; de tog ogsaa Forlystelsesskatten og udvidede den. Jeg siger derfor, at man kan ikke fæste nogen som helst Lid til de Udtalelser, de kommer med som Opposition angaaende indirekte Beskatning; for naar de bliver Regeringsparti, tager de Pengene, hvor de kan faa dem, og de bruger ikke faa, naar de har Regeringen. — Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremførte et Eksempel, der skulde vise, at man væltede Skatten over paa det almindelige Forbrug paa Landet; og det ærede Medlem Hr. Holstein hævder, at man vælter Skatten over paa det almindelige Forbrug i Byerne. Jeg